

## ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

## TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

## INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici a 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

## Mâna neagră.

(=) Sub flamura roșie a anarchismului earăși iubiează fanaticii propagandei factice. După o lungă amorieală, întreruptă de un atentat nesucces contra regelui Italiei, — anarhiștii au de nou zile de generală bucurie. Omorul prim-ministrului spaniol *Canovas del Castillo*, l-a reînviat.

„Cu un tiran mai puțin” — e strigătul spasmodic al adoratorilor „mănei negre”, și cumplită spaimă stârnește strigătul pretutindeni în Europa. Sângele bătrânului bărbat de stat al Spaniei viețea a dat anarhiștilor, și teroare răspândește în șirurile celor contrari anarchismului. Amoriță odată, teribila fantomă a propagandei factice pentru anarchism, îngrozește de nou spiritele. Ziarele, din Spania ca și din alte țări, au revenit cu insistența inherentă asupra primejdiilor mari și iminente, tema apărării celei mai intrasigente contra cumplutului flagel social. Se propun, și în parte reîncep a se pune în practică, cele mai necruțătoare măsuri de apărare față de năvala anarhiștilor. Franța ia severe dispoziții contra refugiaților anarhiști, Spania plănuiește prigoană generală contra erostraticului element.

Chiar judecat în cea mai deservită obiectivitate, *anarchismul e o boala socială a secolului*, și constituie o primejdie nespuse de gravă pentru omenime. Simburele destrucțiunii totale, asta e caracteristica anarchismului; oameni anormali, inclinați spre mania uciderii, îi sunt apostoli. Mai anii trecuți, când cu atâtea neliniștite furie s'a dat în vileag noua doctrină a veacului — doctrină în sine o exagerare în sană a socialismului — țările mai bătute de grozavul flagel, în prima linie Franța, — s'au grăbit a lua radicale măsuri, codificate până și în legile țării, contra primejdiei enorme ce amenință cu deservită pustiire tot ce milenii de muncă uriașă au creat.

În asemenea condiții prezentat, ne pare prea firesc, dacă toți sinceri iubitori ai progresului, toți devotații ostași ai umanitarismului, trebuie să fie și sunt constituiți zid de apărare și vrăjmași declarați și absoluți ai anarchismului. Aceasta fără nici o deosebire de neam, confesiune și idei.

Singură Ungaria — țeara atât de liberală în prezentare, pe cât de reacționară de fapt — face excepție și în acest punct de general interes și mare al întregii omenimi.

Pe când în Italia se reîncepe, ear' în Spania se încunună diabolica propagandă factică, — în Ungaria anarhiști așa zisi „ideali” sunt achitați, dacă aduși sunt înaintea tribunalului pentru propagarea ideilor înșane ale totalei destrucții, ear' cel achitat, însuși anarhist *Dr. Eugen Smitt* ține sub ochii și cu voia autorităților prelegeri sistematice despre noua și cea mai „ideală” doctrină a viitorului.

Mai mult!

După toate semnele e prea probabil, că în curând un legal club anarhist, cu statute și regulament recunoscute de ministru, va opera în dragă voe de-alungul și de-alatut țării, sămânța nimirii a tot ce există sămânând între cetățeni.

Și aceasta, după ce socialismul cuprinde, asemenea cu voea și din vina stăpânirii, tot mai larg teren în țeară.

În aceeași vreme și paralel cu libera desfășurare a acestor sinistre elemente doctrinare hotărât contrare ori-cărui sistem de stat, un tablou de cea mai amară ironie ne stă înaintea.

*Naționalismul*, doctrina cea mai firească și cea mai întemeiată a omenimii, e — cu supremă forță — împedecată în dezvoltarea sa. Și o comite aceasta în însăși puterea statului, care în absoluta sa majoritate o formează aderenții necondi-

ționați și naturali ai naționalismului, popoarele nemaghiare ale țării.

Isbind fătîș și aprig legile țării, sancționate de primul cetățean al patriei, de însuși Monarchul, vremelnicii miniștri ungurești îndrănesc a lansa cele mai volnice și mai barbare ordinațiuni contra naționalităților, *denegându-le ori-ce or-ganizare după naționalitate*, cu un cuvânt *existența, viețea națională*.

Astfel sub egida constituționalismului, popoarele nemaghiare ale țării sunt scoase din cadrul legilor.

Și totuși nici un cetățean nemaghiar nu recurge la mijlocul extrem și singur posibil în stări total abnorme în viețea popoarelor, la dreptul de legitimă apărare prin forță, atunci când apărare legală e cu deservire eschisă prin însuși statul. Nici un cetățean nemaghiar nu procedează așa cum însăși istoria admite a se procedea în asemenea cazuri. Nici un cetățean nemaghiar nu se declară aderent al apărării factice.

Dacă oameni anormali și decăzuți, vrăjmași jurați ai progresului omenesc, hiene setoase de sânge, agit și luptă cu ori-ce mijloace, cât de extreme, pentru doctrinările lor și contra unor *tirani fictivi*, cum nu se vor lupta energic și loial pentru drepturile lor mari și sfinte și contra *tiranilor reali* devotații cetățeni ai patriei, peste care numai ei sunt legiții stăpâni?

## A VIII-a Conferență Interparlamentară.

— Raport special al „Tribunei”. —

II.

Bruxelles, 10 August 1897.

Chestiunea arbitrajului.

După ce reprezentanții diferitelor țări au răspuns discursului de bunăvenire al președintelui, reprezentantului Angliei, d. *Stanhope* a propus conferinței o moțiune, în sensul că reia membrii grupurilor parlamentare englez și belgian își iau angajamentul de a interveni pe lângă guvernele lor respective în scop de a se ajunge la încheierea unui tratat de arbitraj permanent între Anglia și Belgia, luându-se ca punct de plecare ultimul incident ivit între aceste două țări cu ocazia expulșării socialistului englez Ben-Tillet de pe teritoriul Belgiei.

Pentru cetitorii neinițiați asupra acestui incident trebuie să spun, că Ben-Tillet e un socialist englez, care a trecut pe solul Belgiei și a încercat să organizeze lucrătorii din portul Anvers într-un sindicat asemănător celor ce există de multă vreme în porturile engleze. Pentru acest fapt guvernul belgian l'a expulsat. Guvernul englez, care își protejează suspuși pretutindenea, a cerut socoteală guvernului belgian. Acesta a propus un arbitraj pentru a judeca incidentul, ear' guvernul englez a admis propunerea.

Cazul în sine e fără importanță; el însă devine important, când se ține socoteală de împrejurarea, că două guverne recurg la arbitraj pentru a vida un incident dintre ele. Și tocmai de acest incident zice reprezentantul Angliei, că trebuie să se servească cele două grupuri parlamentare, englez și belgian, pentru a ajunge la încheierea unui tratat de arbitraj permanent între guvernele celor două state.

Propunerea, în urma unor debateri contradictorii, la care au luat parte d-nii: *Descamps* (Belgia), de *Saisy* (Franța) *Brocqueville* (Belgia), *Cremer* (Anglia) și *Fred. Passy* (Franța), a fost admisă în unanimitate, minus unul.

Conferința a votat apoi o moțiune generală, prezentată de d. *Descamps* și amendată de d. *Lorand* (Belgia), în sensul că reia toate grupurile parlamentare sunt invitate să pue în joc toată influența lor, fiecare pe lângă Camerele și guvernele respective, spre a se ajunge la vidarea tuturor incidentelor, ce pot să survie între diferitele state, pe calea

arbitrajului, în care scop, zice moțiunea, conferința preconizează ideea înființării unei curți permanente de arbitraj pentru conflictele internaționale.

## Ședința a doua.

E chestiunea de a se da o mai mare întindere principiului stabilit în ședința precedentă.

Se cunosc peripețiile incidentului dintre Anglia și Statele-Unite. Anglia voia să se amestece într-o afacere a Venezuelei, despre care acest din urmă stat susținea că e de ordin intern, Venezuela, amenințată de Anglia, cere sprijinul Statelor-Unite. Statele-Unite îi acordă acest sprijin și președintele acestei mari confederațiuni pronunță un mesaj amenințător la adresa Angliei, mesaj care a fost un moment considerat ca o adevărată declarație de război. D. *Mac-Kinley*, președintele Statelor-Unite, a dat astfel încă odată aplicabilitate vestitei teorii a lui *Monroe*, după care „America e a Americanelor”, și Europenii n'au nici un drept de amestec, și nici o politică de extensiune sau de cucerire din partea lor nu poate fi considerată de cât ca o provocare de război.

## Tratatul anglo-american.

D. *Cremer* (Anglia) dezvoltă această chestiune, în ultima ei fază.

„Regretând profund că Senatul Statelor-Unite a refuzat să ratifice tratatul de arbitraj anglo-american, — zice moțiunea lui *Cremer*, — conferința e cu toate aceste fericită de progresul, ce l'a realizat principiul arbitrajului și de aceea, că rezoluțiuni votate de parlamentul Marii-Britanii, de congresul american, de camera deputaților Franței și de consiliul național elvețian în favoarea tratatelor de arbitraj în timpul celui din urmă an, s'au adaugat pe lângă aceea a Parlamentului Austriei, Belgiei, Danemarcei, Norvegiei și Suediei.

„Conferința mai exprimă ferma credință, că parlamentele și guvernele europene vor continua a se sil să încheie tratate de arbitraj între ele și cu Statele Americi, deschizând cât mai curând negocierii cu guvernele acestor țări.

„Conferința ia de asemenea act cu satisfacție, că se prepară un alt tratat de arbitraj din inițiativa președintelui *Mac-Kinley* și are deplină încredere, că acest tratat va fi ratificat în viitoarea sesiune a congresului.

„Conferința prezintă sincerele sale mulțumiri guvernelor englez și american pentru impulsunea ce au dat cauzei arbitrajului și păcii prin marele proiect ce au elaborat în vederea de a regula diferendele fără violență și curgere de sânge.

„Conferința se bucură de faptul că oameni politici responsabili din două din cele mai mari state ale lumii au admis, prin tratatele ce au proiectat, posibilitatea arbitrajului și constituirea unui tribunal de pace.

„Președintele conferinței e invitat a comunica rezoluțiunile precedente dlui președinte *Mac-Kinley*, președintelui senatului Statelor-Unite ale Americi, lordului *Salisbury* și primilor miniștri ai celorlalte guverne”.

## Discuția asupra propunerii grupului englez.

D. *Fred. Passy* (Franța) constată că camera deputaților din Franța a manifestat în mai multe ocazii dispoziții favorabile pentru încheierea unui tratat de arbitraj cu statele Americi.

D. de *Saisy* (Franța) zice că formula dlui *Cremer* cuprinde formula cea mai întinșabilă și mai practică a tribunalelor de pace.

D. *Barrows* (Statele-Unite) aderează la moțiunea *Cremer* și declară că o va prezenta d-sa însuși președintelui Statelor-Unite.

Propunerea grupului englez, pusă la vot e primită cu unanimitate.

## Neutralitatea.

Grupul german depune propunerea următoare:

„Din moment ce se vor ivi contestațiuni între două sau mai multe țări, biroul interparlamentar din Berna, după ce va fi luat lămuririle necesare dela membrii biroului aparținând țărilor interesate în aceste diferendele și dela grupurile lor parlamentare, va fixa

cât se va pute mai repede punctul de fapt al dificultății și va căuta prin toate mijloacele posibile și mai cu seamă pe calea presei ca informațiunile sale să primească cea mai înținsă publicitate posibilă.

„Conferința invită în același timp grupurile parlamentare ca din moment ce contestațiuni se vor ivi, se procure imediat biroului interparlamentar lămuririle de lipsă și să aducă informațiunile ce vor fi stabilite, la cunoștința autorităților și publicului țărilor lor”.

## Discuția propunerii grupului german.

D. *Stanhope* (Anglia) explică propunerea.

D. *Mac Hirsch* (Germania), autorul propunerii, zice că ea va avea ca efect, ca din moment ce un conflict se va ivi, opinia publică să fie luminată asupra adevăratei stări a lucrurilor și să nu fie dusă în rătăcire prin exagerări, prin falsificări și prin sentimentul urticios al sovinișmului nesocotit și intolerant.

Cu o ușoară amendare, propunerea e admisă cu mare majoritate.

Se votează apoi o propunere a dlor *Beernaert*, *Descamps* și *Lorand*, care invită pe deputații participanți la conferință să sezezeze ori-ce ocazie când e vorba de încheierea unor tratate de arbitraj speciale, să le generalizeze, cerând guvernelor respective încheierea de tratate de arbitraj permanente.

Această din urmă propunere, pusă în discuție în ședința precedentă, dar' nevoată, a făcut obiectul unor scurte debateri în această a doua ședință și a fost adoptată cu unanimitate.

## Situația neutrilor.

D. *Bayer* (Danemarca) depune propunerea următoare:

„Când două sau mai multe state sunt de acord într-o adopta în cas de război un regim de neutralitate, acest acord va fi notificat tuturor celorlalte state cu care zisele state sunt în relațiuni diplomatice.

„Statele, ce se găsesc sub regimul neutralității, vor provoca atunci constituirea unei curți arbitrale”.

## Discuția propunerii grupului danez.

D. *Rahusen* (Olanda) crede că nu e de ajuns pentru un stat de a se declara neutru; se uită a se spune dacă celelalte puteri vor respecta această neutralitate.

D. *Descamps* (Belgia) amintește, că conferința dela Berna a admis principiul, după care din moment ce o țeară declară că admite neutralitatea, această declarațiune trebuie să fie de ajuns pentru ca neutralitatea să fie respectată de puteri. Acest principiu a fost admis pentru basinel Congului.

D. *Lafontaine* (Belgia). Dacă toate micile țări ale Europei se declară neutre, aceasta înseamnă că toate aceste țări nu voesc să mai revie la război. E o declarație capitală. Dacă Negri din Congo au beneficiat deja de acest regim, care-i preservă contra războiului, nu trebuie să fie nici un obstacol pentru ca aceleași lucru să se întâmple și față cu națiunile civilizate. D. *Lafontaine* aderează la propozițiunea lui *Bayer*, dar' ar dori să o amendeze în sensul, că neutralitatea va pute fi declarată de o singură țeară în timp de pace ca și în timp de război.

D. P. *Grădișteanu* (România) zice că într-un cât privește pe România ea e totdeauna gata a se declara și totdeauna mulțumită a fi declarată țeară neutră; dar' unde sunt garanțiile care să consfințească o asemenea hotărîre? Întrebă vicepreședintele senatului român. Rusia constituie un pericol permanent pentru noi. Neutralitatea ce am dori-o noi, n'ar fi respectată de marea putere dela Nord. Avem o convingătoare dovadă într-un trecut recent. La 1877 România ar fi voit să rămăe neutră. Rusia însă a trecut peste frontieră cu trupele sale și noi ne-am văzut silii, la început firă voea noastră, să luăm parte la războiul ruso-turc. Cine ne-ar putea garanta și astăzi neutralitatea, pe care noi o dorim, să nu fie numai platonice și lipsită de ori-ce sancțiune.

D. *Păsmăndy* (Ungaria) încercă câteva vorbe, căutând să stabilească, că România n'a fost și nici n'a dorit să fie neutră în 1877, cuvinte, la care domnul Grădișteanu n'a crezut demn să replice.

## Altă propunere.

Dl *Houzeau de Lehay* (Belgia) zice, că membrii biroului au căzut de acord asupra propunerii următoare, în ce privește chestia neutralității:

„Când unul sau mai multe state decid adoptarea unui regim de neutralitate, declarațiunea lor va fi semnalată celorlalte state.

„Dacă acestea recunosc, că declarațiunea e conformă dreptului ginților, vor răspunde prin angajamentul de a respecta neutralitatea ce le e notificată și națiunile care vor fi adoptat regimul neutralității vor trebui să provoace o înțelegere în vederea constituirii unei curți arbitrale”.

Această propunere a fost respinsă cu o mică majoritate.

## Continuarea discuției.

Dl *Colfs* (Belgia) apără ceealtă propunere. Onoarea militară, așa cum se înțelege astăzi, se deosebește de onoarea civilă. Cel care triumfă prin forță brutală învinge în cas de război, ceea ce nu se întâmplă în viața civilă. Respectul teritoriilor neutre ar trebui să fie absolut, adică că beligeranții n'ar trebui să poată trece peste frontierele acelor teritorii, decât constituindu-se prizonieri și depunând armele. Ar trebui ca chestiunea aceasta să fie odată hotărâtă de conferința interparlamentară.

Dl *Lafontaine* (Belgia) crede, că propunerea e inutilă. Chestiunea e deja vidată. Neutralitatea Belgiei și a Elveției e pe deplin garantată.

Dl *Colfs* stăruiește. Dacă neutralitatea Belgiei și Elveției e într-adevăr garantată, atunci la ce se mai întrefin, în amândouă țările și cu atâtea chekneli, armate?

Dl *Lafontaine* și dl *Lorand* (Belgia) zic, că chestiunea e vidată. Respectarea neutralității e un punct câștigat. Conferința nu poate cere existența a ceea ce există. Toate tratatele de dreptul ginților consacără principiile ce dl *Colfs* ar dori să le vadă consacrate, ceva cam tardiv, de conferință.

Dl de *Saisy* (Franța) zice, că nimenea nu se gândește să atace neutralitatea Belgiei.

Dl *Goblet d'Alviella* (Belgia) crede, că este a întra într-o cale rea predispușând statele a se declara neutre. Statele neutre sânt acele, care nu voesc războiul, dar' ele ar rămâne desarmate față de acei cari ar împinge popoarele la război. Nu trebuie deci ca aceste state să se mulțumească cu declararea neutralității ca o garanție a păcii.

În urma acestei discuții se propune o moțiune în sensul, ca chestiunea neutralității să fie trimisă biroului interparlamentar din Berna, pentru a fi din nou studiată, — moțiune admisă cu mare majoritate.

## Protestul Românilor

contra

## Opreșiunei maghiare.

Sibiu, 16 Aug.

Protestul din Bruxella a venit ca o surprindere neașteptată, pe cât de neplăcută pentru Maghiari, pe atât de plăcută pentru Români. Nici că se putea utiliza acel protest într-un moment mai potrivit ca acum la congresul din Bruxella. Între apostolii păcii, cari țin la principiul: *dreptul se premergea forței*, se află în totdeauna suflete generoase, cari ascultă cuvântul de protest al unui popor oprimat, căruia sub regimul brutalității deocamdată nu i-a rămas decât această armă platonice.

În privința aceasta, cum sântem informați, la conferința din Bruxella cauza noastră a avut un succes mulțumitor, de care vom avea prilej a da seamă în proximii numeri.

Ungurii firește sânt furioși de acest nou atentat. Ei neagă toate acușele din protest și zic că opresiune există numai „în închipuirea creierilor înfărâțați ai agitatorilor”. Dar' faptele totdeauna vorbesc mai elocvent și mai zdrobitor decât ori-ce om, fie acela chiar agent al guvernului unguresc, fie chiar Păsmăndy.

Ori-când ar fi apărut acest protest am fi putut ilustra cu fapte de zi, proaspete și netăgădite, acușele ce le facem





## „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile  
profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsec de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrații frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă . . . . . fl. 6.20
  2. Vol. II. (Volkshitteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă . . . . . fl. 5.—
  3. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrații, fototipie, costă . . . . . fl. 2.25
  4. „Die Sprache der Olmpe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă . . . . . fl. 1.85
  5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă . . . . . fl. 1.85
  6. „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă . . . . . 2.80
  7. „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă . . . . . 3.80
- Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbaților de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Sz. 163.  
1897. vkj.

[1787] 1—1

## Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a topánfalvi kir. járásbíróság 3008/896. p. sz. végzése folytán a „Doina“, hitelintézet részvénytársaság javára Balea Károly és társai ellen 147 f. 85 kr. hátralékos tőke, ennek 1897. évi március hó 23-tól járó 6%, kamatai erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás fogantatása alkalmával bíróság lefoglalt s 636 f. 36 kr. becsült ökrök, tehén, 16, butorok és egyéb ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Ezen árverés a topánfalvi kir. járásbíróság 1778/897. p. sz. kiküldő végzése folytán a helyszínen, Bisztra községben 1897. évi augusztus hó 30. napján délelőtt 8 órakor Balea Károly lakásán, délelőtt 9<sup>1</sup>/<sub>2</sub> órakor Burz György lakásán délelőtt 10 órakor Katalina József lakásán, és végre délelőtt 10<sup>1</sup>/<sub>2</sub> órakor Dura János lakásán fogmeztartatni, hová a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az elárverezendő ingóságok készpénz fizetés mellett, esetleg becsáron alul is eladtni fognak.

Kelt Topánfalván, 1897. évi augusztus 8-án.

Molnár Sándor,  
bírószági végrehajtó.

283. szám.  
1897. vjh.

[1788] 1—1

## Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a topánfalvi kir. járásbíróság 1897. évi 3432. számú végzése következtében Dr. Chirtop Zosim topánfalvi ügyvéd által képviselt Kulda Dumitru I. Petru javára Kulda Todor hagyatéka ellen 14 f. 60 kr. s jár. erejéig 1897. évi május hó 8-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 328 f. 32 kr. becsült szén, ökrök, tehén és egyéb ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a topánfalvi kir. bíróság 3505/1897. sz. végzése folytán 14 f. 60 kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi május hó 28. napjától járó 5%, kamatai és eddig összesen 35 f. 97 kr. 97 kr. bíróilag már megállapított költségek erejéig, Szekatúrán Kulda Nicolae lakásán leendő eszközölésére 1897. évi augusztus hó 24. napjának délelőtti 9 óra határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet, ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Topánfalván, 1897. évi augusztus hó 8-ik napján.

Molnár Sándor,  
kir. bírósági végrehajtó.

## „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

## Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tandala. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un petitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Ventură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăraoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciutul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proșilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roseni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăta. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turgheniev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

## La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

să afă de vânzare

## următoarele publicațiuni

ale Societății

## „Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . . . 1 fl. 50 cr.
  2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
  3. „Duh muscăles“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . . . fl. 10 cr.
- Se recomandă mai ales preoților. —

Diplomă de onoare.

## „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

## OPURI și BROȘURI

Placate

## BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris,  
cernă de pecetluit etc.

Comande din afară

se efectuesc repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

## Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.